

Οἱ ὡς ἄνω καθηγηταί, πλὴν τῶν Κυριακῶν καὶ τῆς Πέμπτης — ἣτις δὲν ἐξῆρεῖτο, ἐὰν ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος συνέπιπτεν ἐξαιρετέα τις ἑορτή, — καὶ τῶν δύο μηνῶν Αὐγούστου καὶ Σεπτεμβρίου, ὥρισμένων διὰ τὰς διακοπὰς ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, καθ' ὅλας τὰς ὑπολοίπους ἡμέρας τοῦ ἔτους, πρῶϊαν καὶ μεταμεσημέριαν, ἐδίδασκον τοὺς μαθητὰς μετὰ ζήλου θερμοῦ καὶ ἀρωσιώσεως μορφούντες ἐναρέτους πολίτας καὶ τιμίους πατριώτας. Καὶ δὲν ἦσαν μόνον οἱ καθηγηταὶ οὗτοι, οἱ μετὰ ζήλου καὶ ἀρωσιώσεως ἐργαζόμενοι καὶ μοχλοῦντες ὑπὲρ τῆς μορφώσεως τῆς Ζακύνθιας νεολαίας. Ἀδίκως δὲ λίγος φίλος γράφων εἰς τι τῶν Ἀθηναίων περιοδικῶν*) κακίξει τοὺς ἑλληνιστὰς Δημάδην καὶ Καραβίαν, καθηγητὰς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὧν ὁ τελευταῖος ἐπὶ πολὺ διδάσκαλος τοῦ ποιητοῦ Σολωμοῦ, διὰ τὸ σχολαστικὸν τῶν γνώσεων αὐτῶν, προσθέτων ἐπὶ λέξει:.... «Ἀμφοτέροι » ἦσαν καλοὶ Ἕλληνισταί. Αἱ σχολαστικαὶ γνώσεις, » προσθέτει, ὅσον εὐμεθόδως καὶ ἂν διδάσκωνται, δὲν » δύνανται νὰ μορφώσουν καρδίαν καὶ νὰ παράγουν » πολίτας μὲ χαρακτῆρα. Συνεπῶς ἡ διδασκαλία τῶν » δὲν ὠφέλισην ὅσον ἔπρεπεν...» διότι, ἀφοῦ αἱ σχολαστικαὶ γνώσεις δὲν μορφώνουν καρδίας καὶ δὲν παράγουν πολίτας μὲ χαρακτῆρα, ἄρα καὶ ὁ ἀθάνατος Σολωμός, ἵνα μὴ καὶ ἄλλους ἀνατρέψωμεν, παρὰ τῶν ἁνωτέρω διδαχθεὶς δὲν εἶχε μορφωθῇ τὴν καρδίαν, δὲν εἶχε χαρακτῆρα;

Ὁ μηνιαῖος μισθὸς τῶν εἰρημένων τριῶν καθηγη-

*) «Εἰκονογραφημένη», Ἀπρίλιος 1909.

τῶν ἦτο δι' ἕκαστον τάλληρα 25, ἐπληρώνετο δὲ καὶ μισθὸς ἐπιστάτου διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν σχολῶν ἐκ πιαστέρων 25 μηνιαίως.

Ἡ σχολὴ ἐξηκολούθησεν ὑφιστομένη μέχρις οὗ διὰ τῆς ἀπὸ 19 Ὀκτωβρίου 1818 ἀποφάσεως τῆς Γερουσίας ἐκανονίσθησαν τὰ τῆς Δημοσίας Σχολῆς Ζακύνθου.

Ζάκυνθος

ΛΕΩΝΙΔΑΣ Χ. ΖΩΗΣ

* * *

ΝΕΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΚΑΛΩΣΥΝΗ

Στὸν τοῖχο, ποῦ τὸν φρύγει τὸ λιοπῦρι,
ἀσθενικὸ λουλοῦδι ἔχει φντρώσει.—

Κανεὶς δὲν τῷχει σπεῖρει
στὸν τοῖχο, ποῦ τὸν φρύγει τὸ λιοπῦρι.

Εἶν' ἡ ζωὴ του λίγη, καὶ τὸ ξέρει
πῶς ρεγγόρα τὰ φύλλα του θὰ στρώσῃ
κατάχαμα τ' ἀγέρι.—

Εἶν' ἡ ζωὴ του λίγη καὶ τὸ ξέρει.

Μὰ ξέρει ἀκόμα πῶς ὁ ἐρμος τοῖχος
εἶνε σπιτιοῦ ριγμένον ἀπομεινάρι
κ' ἔχει ἀπομεινὴ διχως
ἄλλους συντρόφους τώρα ὁ ἐρμος τοῖχος.

Δίχως συντρόφους, ναί, καὶ ξέρει ἀκόμα
πῶς εἶν' αὐτὸ τὸ μόνο του καμάρι
χαμόγελο σὲ στόμα
θλιμμένον. Ναί, καί αὐτὸ τὸ ξέρει ἀκόμα.

ΙΩ. ΠΟΛΕΜΗΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ Γ. ΣΚΩΤ * * *



Εὐζωνος ἐκπνέων